

אזר זמן רוטרי ירחון מועדון רוטרי כפר סבא

אוקטובר 2023



עריכה: חיה ויעקב קנטרוביץ

דבר העורכים



חברות וחברים יקרים!

רצינו שירחון זה כמו ירחוני אוקטובר הקודמים יעסוק בחיך ובפעילות של עשייה במועדון. אלא שהתהפך לנו העולם ונחתה עלינו מלחמה ארוכה.

בבת אחת הצטמצמה פעילות המועדון, ומעתה פעילותנו קשורה להתרחשויות של המלחמה.

גם ירחון זה מושפע מן המצב ולכן הוא מצומצם בתוכנו.

נקווה שמהר מאוד נשוב לפעילות של עשייה.

מכאן אנו שולחים תנחומים וחיבוק למשפחות שאיבדו את יקיריהם ומייחלים לשחרורם המהיר של כל החטופים והחטופות.

חיה ויעקב קנטרוביץ



7.10.23

צחוק הגורל. יום החיוך הבינלאומי חל השנה ב-6.10.23. למחרת, מבלי שהיינו מוכנים, נפל עלינו האסון הנורא.

חברתנו תמי ארד מבטאת את תחושת הכאב שלה ומביעה את מה שבוודאי כולנו חשים:



כותבת מרחשי ליבי.
העולם שלנו כל כך לא צפוי, לא כל הרצוי מצוי.
גם אם אגייס את כל תעצומות הנפש האצורות בתוכי,
לעיתים אני לא יכולה להכיל כאב עז בליבי.
תחושת הכאב כל כך קשה.
אני שוכבת בלילה במיטה,
שקועה במחשבות ובליבי מועקה.
חושבת על איך שהתחילה השבת השחורה,
ולא יודעת איך ייגמר.
הכול ברגע התהפך,
מה שהיה עד עכשיו, כבר לא יהיה.
מנסה להרגיע את הסערה בתוכי.
חושבת על ארצי המדממת מידם של מרצחים.
צריך את השברים לאסוף בקפידה,
לחבר אותם לתמונה חדשה,
תמונה שתזכור את מה שהיה,
אבל תכוון למציאות חדשה.
הדרך הטובה להתמודד עם הקשיים,
היא להמשיך לחיות את החיים,
עם הזיכרונות הטובים והימים שהיו נפלאים.
להאמין באומץ ואמונה שלמה,
שאת המלחמה הארורה ננצח בבטחה.
שלמרות הכאב והזדהות עם משפחות הנופלים.
הנעדרים יחזרו הביתה במהרה,
ונדע עוד ימים יפים ושמחה.



חברתנו, עדנה, הממונה השנה על ברכות
רעות במועדון, ציינה את החברים ובירכה
אותם:



מזל טוב לחוגגי ימי ההולדת החודש



צביקה פרל
21.10

יעקב
קנטרוביץ
8.10

ברכות לקבלה כחבר למועדון



דני ויינברגר
15.10.2022



מתוקה ויינברגר
15.10.2022



אלי מנחמי
8.10.2016



צביקה פרל
19.10.2019



אתי פרל
19.10.2019



שוקי עזרא
18.10.1998





פסוק השבוע בהגשתה של חברתנו גליה

Rotary
Israel D-2490



CREATE HOPE
in the WORLD
יוצרים תקווה בעולם
نبعث الأمل في العالم

פסוק השבוע

י"ד חשוון תשפ"ג 29/10/2023



x
1400

חברים יקרים,

אלו הם ימים מאוד מאוד קשים.
 שוב, בדיוק, אחרי שנים קשים,
 הופתענו בידי פורעים נחושים.
 נפרצו החומות ותקפו החמושים
 את אלו שחלוציות באו להגשים
 ובני נוער שבאו לתגוג נרגשים.
 מאות נפלו בשבי הפולשים,
 רבים רבים מתו מות קדושים.
 אך לנו יש צבא שקם מן הקרשים
 ויפה באיביו שסביב רוחשים.
כי נקמת ילד קטן לא ברא השטן!



אירועים היסטוריים שהתרחשו בחודש אוקטובר



ב-2.10.1187 – צאלאח א-דין כובש את ירושלים



ב-14.10.1943 – נפטר המשורר שאול
טשרניחובסקי (ראה הרחבה)



ב-16.10.1886 – נולד ראש הממשלה הראשון של
מדינת ישראל, דוד בן גוריון (ראה הרחבה)



ב-17.10.1976 – הועלתה הצגת הבכורה של
המחזמר שיער.



ב-29.10.1956 – מבצע "מכבש", בו חיילי
גדוד 890 מוצנחים במעבר המיתלה, פותח
את מלחמת סיני



ב-31.10.1917 – הצבא הבריטי בראשות כוח
רכוב אוסטרלי כובש את באר שבע, ופורץ את
החזית העות'מאנית בארץ ישראל



אירועים בחודש אוקטובר



1.10 – יום הזקנה הבינלאומי



Non-violence

2.10 – היום הבינלאומי לאי אלימות



6.10 – יום החיוך הבינלאומי



9.10 – יום הדואר הבינלאומי



17.10 – היום הבינלאומי למיגור העוני



24.10 – יום האומות המאוחדות



חידוש מפגשי המועדון



לאחר הפסקה כפויה
בעקבות המלחמה ורצון
החברים להיפגש, נמצא
פתרון למפגש במרתף "בית
המתנדב".

המפגש היה מוצלח ומרענן.



תורמים למאמץ המלחמתי

אור טלרמן , בנם הצעיר של חברינו נילי ואילן, ביוזמה פרטית של עזרה למפוני העוטף הנמצאים במלון "הרודס" בת"א.

המועדון ראה לעצמו זכות להשתתף בתרומה מכובדת מאד לפרויקט של אור.



הארגזים האלה נרכשו מהכספים שאור טלרמן קיבל מאיתנו ונתרמו למפוני העוטף בבתי מלון בתל אביב. כל הכבוד לאור ואנחנו שמחים וגאים להיות שותפים לפרויקט חשוב כזה. שימו לב שעל כל הארגזים מודבק שלט כמצ"ב

לחיילי צה"ל ותושבי העוטף באהבה ודאגה
מחברות וחברי מועדון רוטרי



המועדון גאה ליטול חלק במאמץ לסיוע הומניטרי למפוני העוטף .

בכפר סבא מספר קבוצות מישובים שונים הנמצאות בפנימיית "עלומים" ופנימיית "אונים". הם קיבלו מאות ארוחות חמות שנקנו/נתרמו ע"י חברות קייטרינג , נארזו ע"י מתנדבים מסורים בני כל הגילים והועברו לשטח.

כל הפרויקט הזה נעשה כבר זמן רב בניצוחו וניהולו של ערן רשטיק, בנם של צילה ועולי, חברי המועדון וקבוצת מתנדבים.

המועדון תרם סכום כסף מכובד לכסוי העלויות והמדבקות מדברות בעד עצמם.

גאוה על תפוח שלא נפל רחוק מהעץ.





חברנו ני"ל אבי רוקנשטין מסר לנציגי
גדוד הצנחנים 50 חולצות תרמיות
וכן גרביים וחמי צוואר. 25 פנסי ראש
ו25 אולרים רב שימושיים הציוד נרכש
מכספי תרומות אישיות ומכספי הקהילה
של חברי מועדון רוטרי כפר סבא.



תודה לחברי מועדון רוטרי על התרומות מפי נציגי
גדוד הצנחנים

נתקבלה בקשה לאספקת ממירי מתח לטנקים
כדי שהחיילים יוכלו לטעון את הטלפונים
ולהשתמש ב 12V ליעדים שונים. חברנו נ"ל יוסי
בן עמי פנה ל"אדוויס" וקיבל 24 יח' כתרומה
של החברה. הברכות לכל העושים במלאכה.



חברנו, אילן טלרמן, מנעים את זמנם של מפוני הדרום במעונות אונו. הקהל רקד ונהנה



תדהר

אוקטובר 2023

לכבוד,

אילן טל
א.ג.,

שלום רב,

הוקרה - "חרבות ברזל"

אנו מודים לכם על תרומתכם בטיפול ועידוד תושבי עוטף עזה
והדרום במעונות אונו.

נדיבותכם וטוב ליבכם תרמה רבות להצלחת הקליטה והנעמת
זמנם של האורחים.

תודה על הסיוע, והתמיכה.

קבוצת תדהר



פעילות האפיק הבינלאומי



חברנו נ"ל יוסי בן עמי, יו"ר אפיק
הבינלאומי מסר שנתקבל במועדון מכתב
ממועדון סנטוריני ביוון ב-11.10.23:

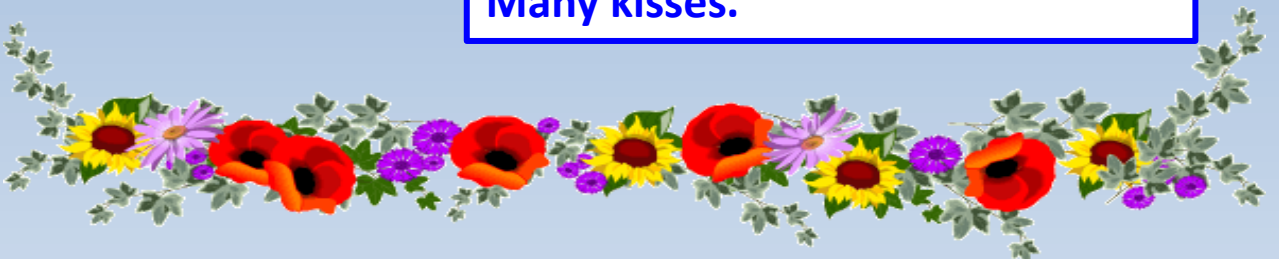
"I see on TV that the situation in
Israel is difficult.
I send you big hug and kisses.
I hope this situation comes to an
end"

חברנו חנן האס קיבל מכתב מבלגרד
להלן הנוסח המתורגם ע"י חנן:

" חנן (איביצה) היקר.
החדשות ששומעים מישראל במשך שלושת
הימים האחרונים הן עצובות מדי ומפחידות מדי.
אני מקווה שאתם בסדר ושומרים על איזון נפשי.
אני חושבת עליך אסתי ועל כל החברים היקרים
ממועדון כפר סבא.
דרישת שלום והבעת תמיכה .
מרינה."

חברינו איטה ואבי קיבלו מכתב מחברים
רוטריונים ממונטבה באיטליה שביקרו
במועדוננו בינואר 2020:

"Hi friends
Hope for better days that's what
we pray for! We are with you.
Many kisses."



לזכרו של משורר ענק



שאול טשרניחובסקי (1875 – 1943)

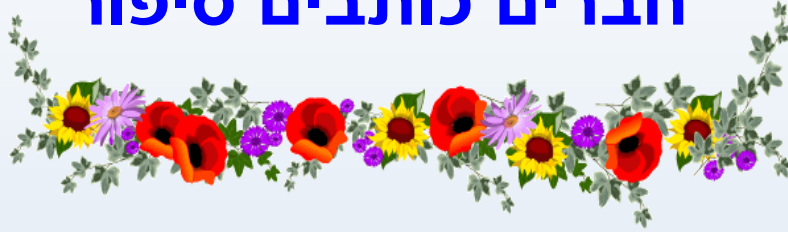
המשורר שאול טשרניחובסקי נולד ב-1875 בכפר מיכאלובקה, ששייך היום לאוקראינה, תחילה למד ב'חדר' ובגיל 10 עבר לבית ספר רוסי. כשהיה בן 17 יצא לאור ספר השירים הראשון שלו. הוא למד רפואה בגרמניה ובשוויץ. והתחתן עם חברתו, שהייתה ממשפחת אצילים נוצרייה. נולדה להם בת אחת. במרוצת השנים שילב טשרניחובסקי את עבודתו כרופא עם כתיבת שירים.

ב-1931 עלה לארץ ישראל והתגורר ברחוב אחד העם בתל אביב. טשרניחובסקי עבד כרופא בגימנסיה הרצליה, ובשנותיו האחרונות היה רופא של תלמידי בתי הספר בתל אביב.

בצד היותו משורר נערץ, נודע טשרניחובסקי כמתרגם מעולה. להוקרה מיוחדת זכה תרגומו ל'איליאדה' ול'אודיסיאה' של הומרוס. הוא היה פעיל בארגוני הסופרים וחבר ב'וועד הלשון העברית'. היה גם העורך של ספר מונחים בעברית לרפואה ולמדעי הטבע.



חברים כותבים סיפור



"נעלים" רן פרידור

הקדמה ווידוי.

נתבקשתי לכתוב קטע על נעלים.

מה אכתוב? על מי אספר?

אולי על אותו זמן שנתבקשתי להיכנס לנעלים של קודמי לתפקיד, ללא הצלחה.

לא שהנעלים שלו היו גדולות למידתי, אלה כמו שאמר הבוס הגדול:-היה עליך להיכנס לנעלים מיוחדות! נו טוב מדובר בנכדו של בן גוריון.... ואולי אכתוב סיפור דמיוני על ארץ הנעלים.... וכך הלאה וכך הלאה, וכך הלאה...

ואז מנבכי הזיכרון של ילדותי הרחוקה צץ ועלה זיכרון, מתוק וצורב על ילדה מיוחדת, ידידה יקרה מלכת כיתה ללא התואר....

החיוך הגדול משך אותי אליה ברגע בו ראיתה.

היה בו הרבה שובבות, תום ילדות ואמונה בבני אדם.

אל תשאלו איך נער בן 11, תלמיד כיתה ו' ראשונה יכול להגיע לאבחנה כה מפורטת? אינני יודע ואינני יכול להסביר. היא הייתה מיוחדת, שיער שחור מתולתל, עיניים שחורות-מחייכות גם הן וטוב לב שופע. כשמבטי השתפל מתחת לצווארה, נחשפה גזרה של כוכבת קולנוע, מגרה את דמיון הנערים בגיל שתשומת הלב מופנית למקומות הבולטים...

כולנו רצינו את חברתה ועם זאת הייתה בנו רתיעה כלשהי.

כולנו אהבנו אז להתהדר במכנסי הגינס, סמל האופנה החדשה והיא תמיד בשמלה רחבה.

פעם שאלתי אותה האם יש לה ברזלים בשמלה שתמיד היא כולה נפוחה....

והיא הייתה מאושרת.
אף פעם לא נעלה סנדלים, לא הלכה יחפה, תמיד עם נעלים.
והיא הייתה נפלאה.
נעליה היו יפות, מעור משובח עם דוגמאות שלא נראו אז בשנות
השישים כמותן.
נעלים חזקות ומיוחדות, נעל אחת מוגבהת לרגל הקצרה והשנייה
רגילה.
ואהבתי אותה.

רן פרידור דצמבר 2001



הסתיו כבר בא



סְתוֹ
מילים: בתיה בן-ברק



רוח סְתוֹ נְשָׂאָה בְּעֶצֶב
תִּבְּן קֶשׁ מִן הַשָּׁדוֹת –
אֵט נִשְׂרוּ עָלֵים בְּכָרֶם,
חֶרֶשׁ נָעוּ אֵילָנוֹת.

קֹר הָיָה לַשָּׁמַיִם,
קֹר הָיָה לַכּוֹכָבִים –
רוּחַ סְתוֹ סִפְּרָה בְּשִׁקְט
עַל יָמֵי גִשְׁמִים קָרְבִים.

רוּחַ סְתוֹ נִשְׁבָּה בְּנֹאדֵי,
בֵּין הַחוּל וּקְנֵי הַסּוּף,
טִלְטְלָה בְּשִׁחוּק פְּרוּעַ
נוֹף שֶׁל זֵית שַׁח כְּפוּף.

קֹר הָיָה לַשָּׁמַיִם...

רוּחַ סְתוֹ נִגְנָה בְּעֶרֶב
עַל גַּגּוֹת וּשְׁעָרִים
וּבְדִיר הַחֲלִיקָה חֶרֶשׁ
עַל צְמָרֵי הָעֲדָרִים.

קֹר הָיָה לַשָּׁמַיִם...



סיפור של סופר בלתי ידוע



הצמיד

סיפור מרגש

ילדה קטנה נכנסה לחנות עם בגדים מרופטים וחיוך מאיר על פניה. היא הסתובבה ובחנה את הצמידים היפים, עברה בין השרשראות, מדדה עגילים ולבסוף – בחרה צמיד כחול משובץ באבנים טובות. ללא ספק היה לה טעם טוב...

ניגשה הילדה לבעל החנות ואמרה בשמחה:

“אקח את הצמיד הזה, אתה יכול לארוז לי אותו יפה למתנה?”.

הביט בה המוכר בספקנות, זה לא היה צמיד זול והילדה הקטנה לא נראתה כבעלת ממון.

“יש לך כסף לקנות את הצמיד?”, שאל המוכר.

“הו בוודאי!”, ענתה הילדה ורוקנה את כיסיה על הדלפק,

“זה כל מה שיש לי ולקח לי שנה לאסוף! אבל זה שווה לי לגמרי.

הצמיד הוא עבור אמי האהובה. אתה מבין, אבא שלי מת בתאונה ואמא מגדלת אותי ואת שתי אחיותיי לבדה. היא עובדת קשה בשתי עבודות ועדיין מקדישה לנו את כל זמנה. אני רוצה כל כך לשמח אותה ביום ההולדת שלה...”.

הביט בעל החנות על השולחן, בחישוב מהיר של ערך המטבעות הבין

שהסכום אפילו לא מתקרב למחיר הצמיד היקר.

הוא הביט בילדה הקטנה שוב, הסתובב, שלף קופסה יוקרתית, ארז בעדינות את השרשרת בעטיפת מתנה ונתן לילדה.

“תודה שקנית חמודה, כל הכבוד לך!”

הילדה הודתה לו בחיוך ויצאה.

למחרת נכנסה האם לחנות, הניחה את השרשרת על השולחן ושאלה: “אתה מכרת לביתי את השרשרת אתמול?”.

“כן”, אישר המוכר, “מה קרה?”.

“אאלץ להחזיר אותה”, אמרה, “אני יודעת כמה שילמה בתי וברור לי שהסכום לא מתקרב לערך של צמיד משובץ אבני חן אמיתיות...”.

חיך בעל החנות, הניח בחזרה את השרשרת בידה של האם ואמר:
"זה בסדר גמור גבירתי, ביתך שילמה את המחיר הגבוה ביותר שניתן
לשלם, היא נתנה את כל מה שהיה לה...
לרגע המשיכה האם לעמוד זקוף ואז רעד עדין טלטל את גופה,
רעד של רוך ואהבה.



פינת ההשראה



פינתה של חברתנו נילי טלרמן



זמן מלחמה:

הרהורים על אובדן, מוות ואָבֵל :

במערב ההתייחסות למוות היא שנכשלנו בדבר מה, הפסדנו; "הפסיד בקרב חייו". מה הכוונה להפסיד? אנו נלחמים מול המוות? אם נכשלנו, אז מתנו ואם הצלחנו חינו חיי נצח?" האגודה למלחמה בסרטן; מלחמה? "הלך מאיתנו ואיננו עוד" ועוד ועוד ביטויים המקבעים את רוחנו נוכח המוות והאָבֵל. יש משהו בפגישה עם המוות (צפוי ולא צפוי) שהיא הרגשה שהרצפה נפערה תחת רגלנו. היא זורקת אותנו החוצה מכל מה שאנו מכירים או יודעים, משהו נתלש מאתנו. אבל זה לא משהו שקורה לך אלא משהו שאתה עושה.

אָבֵל זו פעולה. באָבֵל יש כאב חד וכשכואב לנו אנו מנסים לעשות תנועת עצור כי אנו חשים שאנו רוצים להרחיק הכול מאתנו. האם אנו מסוגלים כשאנו אבלים להחזיק מרחב של יש ואין בו זמנית. במיוחד כשהחברה מצפה שזה "יעבור לנו" האָבֵל על מי שהלך מאתנו.

הכאב על המוות לא מרוחק מהגוף אלא מסכים להיות בתוכנו. החור, החלל והיש באותו המשפט. האם נוכל להיות שלובים עם נוכחות של המת? היקר מכל שאיבדנו? איך אפשר להחזיק בתוכנו את ביות המת, את הכאב, את הגעגוע הזה? איך ניתן לרכך אותו כדי שאוכל לשאת אותו? איך איאחז פחות בכאב כדי לא לאבד את האהבה? הרי האהבה לא מתה...איך לא אאבד עצמי לדעת בתוך

האובדן ואוכל לשחררו לדרכו כדי להמשיך את דרכי איתו? המוות אינו קוטע את מערכת היחסים עם המת, אלא רק משנה אותה: "המוות מסיים חיים אך אינו מסיים מערכות יחסים". הייצוג הפנימי של המת אינו סטטי וקבוע אלא משהו שצומח ומשתנה. בזמן האָבֵל יש לי אפשרות להיות מודע לחוויה המחרידה והמכאיבה ובאותה המידה לבחור לא ממש להיות בה ולראותה ברורה מדי.

אבל = צמצום הפער בין המצוי לראוי, באופן פעיל. אבל על חלומות שלי, מערכות יחסים, פרידה מאנשים אהובים כשהתודעה שלנו צועקת שזה לא אמור היה להיות כך.

הפער הזה לעיתים הוא בלתי נסלח. אנו לא מוכנים להשלים איתו ואנו משמרים אותו, דבר הקורע את נפשנו.

מה אנו יכולים לעשות על מנת לצמצם את הפער בין המצוי לראוי? עלינו לאפשר לכוחות הריפוי של הגוף והנפש לעשות ולייצר צמצום זה בין מצוי לרצוי. עצם ההסכמה להיות בתהליך של אבל, יש בה מעין בגידה באהובים שלנו נדרשת סליחה, שזו הנכונות לוותר על התקווה לעבר טוב יותר. באבל יש משהו שנאחז בכך שדברים צריכים להיות אחרת והסליחה יכולה לשחרר אחיזה זאת. זו הסכמה לנוכחות!

זו הסכמה לשאת עדות! הסכמה שמצוקה כואבת כזאת קיימת בעולם. להבין ולהיות מודע שאנו מחזיקים באיזה ספר דמיוני של מה אמור להיות ומה לא...יש לתת מקום לכאב, לכבד אותו, לשקוע בו אך יחד עם זאת להרים ראש ולשוחח איתו בחמלה.

ימים קשים עוברים עלינו, ימים בהם אנו בוחנים את כל מה שידענו אי פעם כלפי כל מה שהיכרנו ויצרנו מהם פרדיגמות, קונספטים, אמונות ועמדות. והגעגוע למות אהובינו, תמיד יהיה שם, אך נוכל לשאת אותו. אמן ואמן!





חברים יוצרים

עבודות קרמיקה

יצירותיה של חברתנו נילי טלרמן

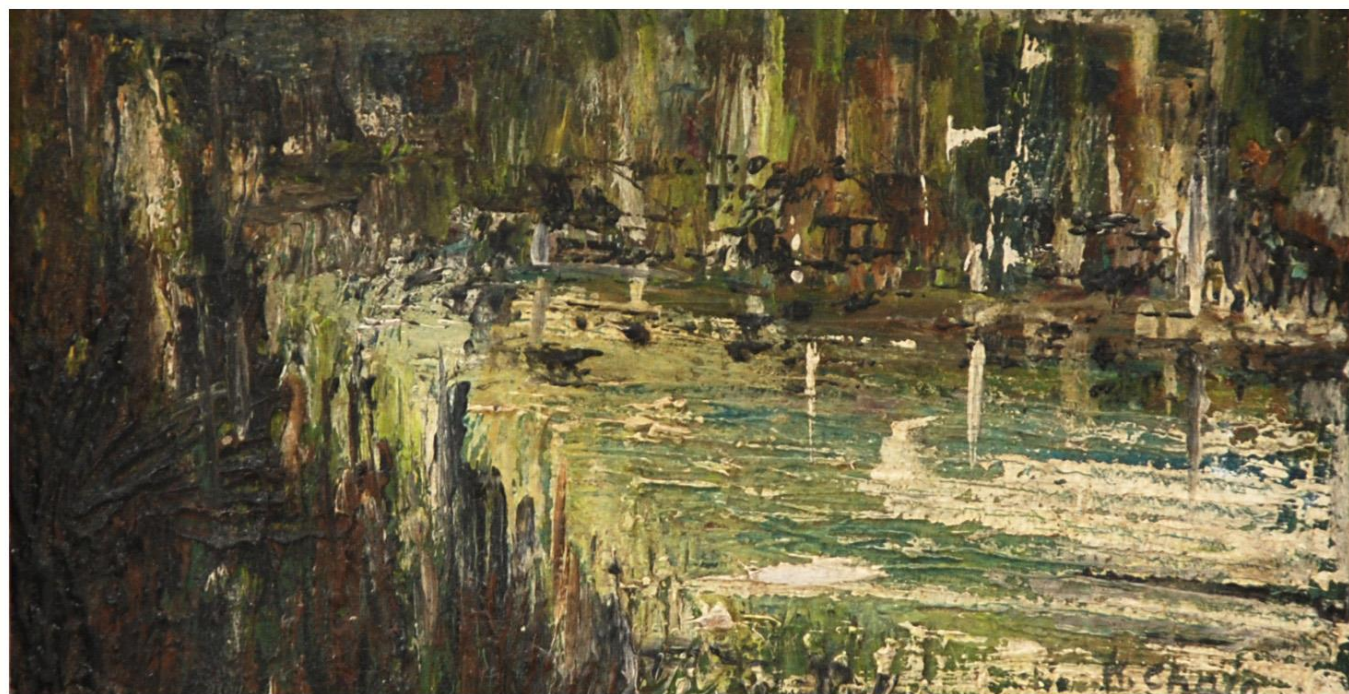


חברים מציירים



"סתיו"

ציירה חיה קנטרוביץ





אמנות על קצה המזלג



אדואר מאנה, 1832-1883, פאריס שותה האבסינת



שנת יצירה: 1859

מוזיאון: ני קרלסברג גליפטוטק
קופנהגן

אדוארד מאנה, שנולד בפריז ב-1832 למשפחה עשירה, הראה כישרון ברישום ובקריקטורה מגיל צעיר. לאחר שנשללה פעמיים קבלתו למכללה הימית היוקרתית של צרפת, הוא נרשם בשנת 1850 לסטודיו של האמן האקדמי תומס קוטור. בזמן שהעתיק ציורים בלובר, מאנה נמשך לעבודות המכחול הנועזות של הצייר הספרדי דייגו ולסקז. עד מהרה הוא אימץ צורת ציור חופשית שנוגדת את המשטחים המלוטשים הנערצים על ידי אמנים אקדמיים.

מאנה יצא לקריירה אמנותית משלו בשנת 1856. זמן קצר לאחר מכן, ההתמקדות שלו בנושא מודרני - סצנות רחוב, חיי ברים ונשים עירומות - יחד עם הטיפול הלא שגרתי שלו בצבע, עוררו את זעמם של המבקרים. סגנונו הנועז של מאנה, הנושא העכשווי והנחישות לאתגר מודלים אקדמיים מושרשים השפיעו על אמנים צעירים יותר שיתפרסמו בתור האימפרסיוניסטים. גם מאנה למד מהם, הבהיר את פלטת הצבעים שלו והשתמש בעבודת מכחול חופשית עוד יותר. הוא סירב להציג תערוכה עם האימפרסיוניסטים.

מאנה המשיך לצייר ציורים אניגמטיים ויצירתיים על החיים העירוניים עד מותו ב-1883. אמנם צבר מוניטין של חדשן משפיע, אך רק לאחר מותו הוא הוכר כאבא של האמנות המודרנית.



"שותה האבסינת", תמונה גדולת ממדים, הראשונה בתמונותיו, שמאנה הגיש לסלון. ניתן לומר, שהיא מציינת את פתיחת הקריירה שלו ומהווה ציון דרך להצטרפותו למורדים בציור האקדמי הרשמי. התמונה תחשב תמיד כסצנה של פאריס המודרנית. היא עוסקת בקבצן רחוב אלכוהוליסט, אדם בלתי מוסרי ובודד בתוך הצללים של רחובותיה הצדדיים של פאריס.

חיי החברה של המעמד הנמוך, עד כה טרם תוארו על קנבס בממדים אלו, כך שהיא נדחתה מיד על-ידי שופטי הסלון. קול אחד בכל זאת הצביע לטובתה, היה זה קולו של דלקרואה הקשיש, אשר הבין משהו שעמיתיו השופטים טרם הבינו.

הדמות שמאנה מתאר, אלגנטית בחזותה, אופיינית לרחובות פאריס של אמצע המאה התשע-עשרה.

האיש שבתמונה הוא קבצן בשם קולארדָה, אשר מאנה פגש בלובר בעת שביצע שם רישומים. הקבצן עצמו שוטט בלובר כי מצא, כמו פריסאים רבים אחרים באותה עת, עניין באמנות. מאנה לא תיאר אותו כחובב אמנות, אלא הציגו כביכול בסביבתו הטבעית, נשען על איזו גדר ברחוב, כשלצידו כוס אבסינת ועל הרצפה זרוק בקבוק. האיש, חבוש כובע צילינדר ענק, שאופייני לדמותו של פריסאי מודרני, אבל שתיין קשוח, כזה שניתן היה להיתקל בו בלילה ברובע הבאטיניול.

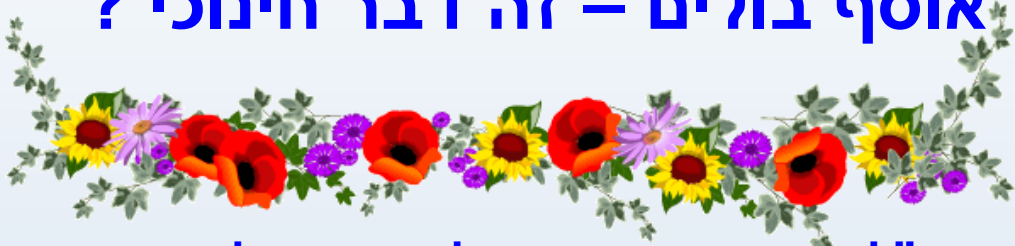
תמונות המתארות דמות במלוא קומתה, היו שמורות בדרך כלל לדיוקנים של האריסטוקרטיה והמלוכה, אבל מאנה הועיד את המסורת הזו דווקא לדמותו של השתיין. באופן אירוני, האיש הזה לובש גלימה וחובש צילינדר, כאילו שייך למעמד הגבוה של החברה. כובע הצילינדר היה אופנתי בכל אירוע באותה תקופה. אדואר מאנה, שנחשב לאלגנטי במיוחד, מעולם לא יצא את ביתו ללא הצילינדר, וביצירותיו, זה נהייה סמלו האישי.

מאנה ראה חשיבות עצומה ליצור פריצת דרך באמנות הפיגורטיבית באמצעות מוטיבים כאלו ומשום שהטכניקה של יצירתו שונה באופן קיצוני מן האידיאלים הרשמיים של תקופתו.

בכמה מקומות פני השטח של התמונה אינו חלק ומשיחת המכחול האישית שלו גלויה לעין. הצללים על הקיר אינם תואמים עם הדמות ורגליו מחוברות לגופו באופן מוזר.



"אוסף בולים – זה דבר חינוכי?"



חברנו נ"ל אייבי ברכה מספר על אוסף הבולים המיוחד שלו



רוטרי במרוקו

מועדון רוטרי הראשון הוקם ב 1930 בקזבלנקה. היום 59 מועדונים.

ב 1955 הונפק בול לכבוד 50 שנה לרוטרי בינלאומי על ידי מרוקו הצרפתית (רק שנה לאחר מכן ב 1956 הוקמה ממלכת מרוקו).

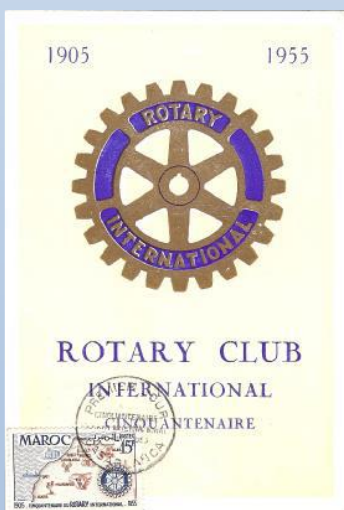


ב 5 לנובמבר 2005 אנדורה הנפיקה בול לכבוד יום ההולדת
ה- 100 לרוטרי בינלאומי.



על גבי מפת מרוקו מופיעים 8 מועדוני רוטרי הקיימים
באותה שנה אגאדיר, מארקש, ספי, קזבלנקה, ראבאט,
מקנז, פז, ואוג'דה.

150,000 בולים הונפקו, אך יש הרבה וריאציות של הבולים
ללא ניקוב בצבעים שונים כפי שהיה נהוג במדינות חסות
צרפתיות באותה עת.



הופיע גם גיליון מזכרת כולל הבול



23 מאי 1968 – הונפקו צמד בולים
לכבוד הוועידה האזורית של אזור
173 בקזבלנקה.



על הבולים מופיעים 11 מועדוני
רוטרי שהיו קיימים באותה עת.
270,000 בולים מכל ערך הונפקו
בגיליונות של 25 בולים.



10 מאי 1974 – הונפק בול לכבוד
הוועידה האזורית של אזור 173
במארקש.
205,000 בולים הונפקו בגיליונות של 25
בולים.



22 אפריל 1978 – פעם נוספת הונפק בול לכבוד
הוועידה האזורית של אזור 173 בפז.

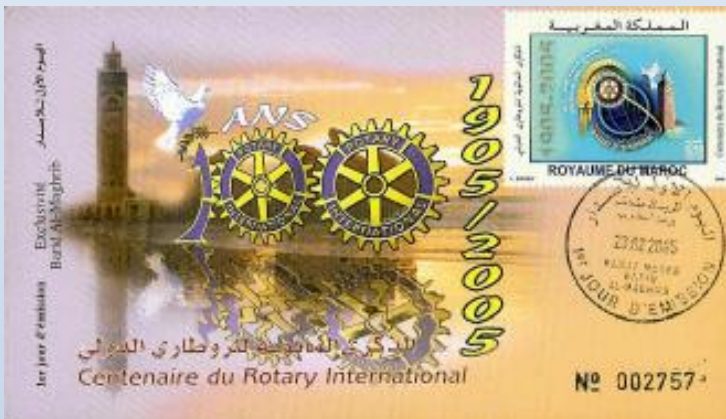


14 מאי 1980 – הונפק בול לכבוד 75 שנה
לרוטרי בינלאומי ו- 50 שנה לרוטרי
במרוקו.
203,000 בולים הונפקו בגיליונות של 25
בולים.



23 פברואר 2005 – הונפק בול
לכבוד 100 שנה לרוטרי בינלאומי.

מעטפת יום ראשון הונפקה



30 נובמבר 2015 – הונפק בול לכבוד
110 שנה לרוטרי בינלאומי.

100,000 בולים הונפקו.

לרגל הופעת הבול משרד הדואר המרוקני הדפיס חוברת
קידום מכירות. תמונה של הבול על הכריכה, ממוקמת על
רקע אפור.

הכיתוב מעל הבול בלבן.

הכריכה האחורית מציגה את הפרטים הטכניים של ייצור
הבולים.

בפנים יש היסטוריה קצרה של רוטרי בינלאומי.

الذكرى العاشرة بعد المائة للروطاري الدولي
110th Anniversaire du Rotary International



מתכון החודש



מטבח של חיה

צולת קוקוס ותפול

(מתאימה ל-2 תבניות אינאליס קייק)

המצרכים:



- 4 ביצים
- 1 חביאת אינסטנט פודינג וניל
- $\frac{1}{2}$ כוס קוקוס
- $\frac{3}{4}$ כוס סוכר
- $1 \frac{1}{2}$ כוס קמח תופח
- 1 כוס שמן
- 1 כוס מיץ תפוזים סחוט

אופן ההכנה:

להקציף ביצים שלמות יחד עם הסוכר עד שמתקבל קצף תפוח.
להנמיק את מהירות ההקצפה ולהוסיף בהדרגה את שאר המצרכים.
להעביר לתבניות האינאליס קייק. (אפשר לזרות מעל שברי אלוניט)
לאפות בתנור שחומם מראש ל-170 מע' בערך 45 דקות עד שמהיב יפה.

- ניתן לשדרג את הצוה ע"י סירופ שמוכן מכוס מיט וחצי כוס סוכר שמתחמים ומוסיפים כפית דבש.
- או סירופ העשוי מכוס מיץ תפוזים סחוט בתוספת 4 כפיות סוכר.

בתום האפייה מפזרים את הסירופ הנבחר ומצננים



"אחרי הכל, האט יש דרך טובה יותר להתמודד עם החייט מאשר
עם אהבה והואר?" ~ צ'ארלס דיקנס

לשון ברוטב מאת מחיך השפה העברית יעקב פרוינד



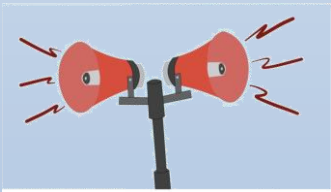
חברי הפסיק לעשן, כשהתחיל לחשוב
...מחוץ לקופסה



"מילק שייק",
בעברית
...חלב + נענע



השולחן לידי
הזמין תה...ונענה מיד



בביתנו,
"צבע אדום"
זה... red למקלט !



"פייק",
האמת...להמיתה !



משפט...יעני פילוסופי:
הטומן ראשו...בחול, מועד !



שיר סתיו

מילים: נעמי שמר

את כל הפרחים
הבאנו לגן
ברוח הסתיו
נדד הענן
ורק חלזון
ורیح הגשם
נותרו כל היום
בדשא

זקוף ולבן
פרח החצב
פצח הענן
בזמר טפטף
נשם חלזון
את ריח הגשם
מהר ויצא
לדשא



צילום: אינטרנט

גשם ראשון